

frem efter det modsatte Princip, idet man udvider Embedsmændenes Antal og giver dem mindre Lønninger. Jeg kan ikke se Konsekvensen i en saadan Øptræden, og naar den ærede Ordfører for Flertallet udtalte, at det var nødvendigt, at der ikke var nogen anden Vej at gaa, saa er der dog den Udvej, at man bibeholder de samme Embedsmænd som hidtil. Det har maaste været vanskeligt at administrere, men efterhaanden, som Forholdene konsolideres ved Esbjærg, efterhaanden som alle Forhold ordnes mere, vil det blive lettere at administrere de to Embeder, saa der er ingen Grund til nu at forøge Antallet. Naar den ærede Ordfører mente, at Jurisdiktionsforholdene i hele Landet vare saa uheldige paa Grund af Herredsfuldsmægtigens private Virksomhed, skal jeg gerne give ham Ret deri, men det bliver jo fuldstændig det samme, enten der er et eller mange Embeder. Naar han henvisste til et bestemt Tilfælde, hvor dette havde haft saa skæbnsvangre Følger — jeg formoder, det var Bælum, han sigtede til — vil jeg dertil sige, at det der ikke var Herredsfuldsmægtigens, men Herredsfogdens Skyld, idet han var alt for enig med sin Fuldsmægtig, og det vil jo altid kunne være Tilfældet. Det kan jeg gerne være enig med den ærede Ordfører i, at det er uheldigt med den Virksomhed, som Herredsfuldsmægtigene udøve, men det maa dog virkelig blive det samme, hvor mange Jurisdiktionsvi have, eller hvor mange Herredsfuldsmægtige vi have, og det kan jo forhindres paa anden Maade (Afskyldelse af Ordføreren, Bertelsen). Saa har jeg misforstaaet den ærede Ordfører, men jeg skrev det dog ned. Ministeren har givet mere udførlige Grunde for at dele disse 2 Jurisdiktions i 3, jeg kan dog ikke se, at de ere tilstrækkelig overbevisende. I Motiverne til Lovforslaget paa Side 2 staar der et Punktum, der indeholder 37 Linier, og deri findes Begrundelsen af Nødvendigheden af at udvide det, og inden for dette lange Punktum findes en yderligere Anmærkning, hvori opregnes alle de Bestillinger, som Herredsfogden har, og som viser, hvor stort Arbejdet har været. Jeg kan ikke indrømme, at det kan være afgørende. Det forekommer mig ikke, at disse Forretninger ere saa overvældende, at det kan være nødvendigt at dele Embedet i 3. Af de virkelige Sager, som ere faldne Embedet til Last er, der 26 ordinære civile Sager og 172 ekstraordinære civile Sager, 15 Tingsvidner, 4 Edsjsager, 20 Justitsjsager og 153 offentlige Politisjsager om Aaret; det kan dog ikke siges, at det er saa overdrevent. Ved Siden deraf, har der

været 105 Auktioner, men jeg antager dog, Auktionerne ere af de Sager, som Herredsfogden ikke har noget imod at have; det er i Reglen Fuldsmægtigen, som besørger dem, og han har tillige en ret betydelig Indtægt deraf. Dernæst 647 Notarialsforretninger, men det kan dog det ærede Flertal ikke mene er nogen Grund til at udvide Embedernes Antal; thi de kunne jo besørges paa Kontoret ved Hjælp af Skrivere foruden Herredsfogdens Underskrift. Endelig er der 421 Fogedsforretninger; men jeg vil dog spørge den ærede Minister, om ikke en betydelig Del af disse ere fremkaldte ved Skattenægtelser — Opgørelsen gælder jo for Femaaret 1886—90. Endelig er der cirka 500 Prioriteter tinglæste og c. 500 udsletede, hvilket dog heller ikke kan begrunde et nyt Embedes Oprettelse. Jeg har derimod tilladt mig at anføre, at hvad der i tidligere Tid har givet Øster og Vester Herred saa betydeligt Arbejde, var Strandinger paa Sjællands Bestykt. Øster og Vester Herreds Jurisdiktion strækker sig jo fra Blaavandshul indtil Vejle Amt, men i de senere Aar ere Strandingerne jo faldne bort ganske betydelig i Modsetning til tidligere. Dernæst maa det jo erkendes, at Jærnbannerne lette Arbejdet for Autoriteterne, og at ligeledes Telegrafen, Telefonen og Postens Udvikling letter det betydeligt. Endelig mener jeg — jeg ansvører det ikke for mit eget Bedkommende — men set fra Regeringens Standpunkt maa det vel dog antages, at naar man sender Gendarmer rundt i alle Jurisdiktions og stiller dem til Herredsfogdernes Tjeneste, lettes Arbejdet for disse virkelig i meget betydelig Grad. Jeg tror heller ikke, at det er meget ualmindeligt, at Herredsfogderne benytte Gendarmene til at tage ud og optage Forhør; om de egentlig ere berettigede dertil, ved jeg ikke. En anden Ting, hvorved Herredsfogderne efter Højres Udsagn have haft stor Nytte af Gendarmene, er, at disse tage sig saa fortrinligt af Vagabonderne. Det maa dog være en betydelig Lettelse for Herredsfogderne at blive fri for alt dette Vagabondvæsen. Her skal jeg dog indrømme, at Gendarmene dog have kunnet gøre nogen Nytte; thi jeg tror ikke, at der egentlig talt fandtes flere Vagabonder her i Landet, end der var Gendarm, saa de kunde jo tage hinanden under Armen og spadserere. Og Gendarmene ere jo saa godt aflagte, at der kunde blive lidt til fælles Bedste. Dette maa dog være en Grund til, at Regeringen i Djebliffet ikke behøver at udvide Antallet af Jurisdiktionserne. Mit principale Forslag er altsaa, at man bliver staaende ved de to Jurisdiktions og simpelt